

List Svätého Otca Františka, ktorým sa udeľujú odpustky pri príležitosti mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva

Ctenému bratovi Mons. Rinovi Fisichellovi,
predsedovi Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie.

Blízkosť mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva mi dovoľuje, aby som sa zameral na pár bodov, ktoré sa mi zdajú dôležité, lebo umožnia, aby sa slávenie svätého roku pre všetkých veriacich stalo opravdivým momentom stretnutia s Božím milosrdenstvom. Mojou túžbou je, aby bolo jubileum živým zakúsením Otcovej blízkosti, bezprostredným, priam rukolapným dotykom s jeho nežnosťou, ktorý upevní vieru každého veriaceho a urobí jeho svedectvo účinnejším.

Moje myšlienky smerujú v prvom rade k všetkým veriacim, ktorí budú prežívať milosť svätého roku či už v jednotlivých diecézach alebo ako pútnici v Ríme. Želám si, aby sa odpustky svätého roku pre každého stali skutočným zážitkom Božieho milosrdenstva, ktoré všetkým vychádza v ústrety s tvárou Otca, ktorý prijíma a odpúšťa, a úplne zabúda na spáchaný hriech. Aby veriaci mohli zažiť a dosiahnuť odpustky musia na znak hlbokej túžby po opravdivom obrátení uskutočniť krátku púť k svätej bráne, ktorá bude otvorená na každej katedrále alebo na kostole, ktorý určí diecézny biskup, a tiež na štyroch pápežských bazilikách v Ríme. Taktiež stanovujem, že bude možné získať odpustky vo svätyniach, kde bude otvorená brána milosrdenstva, a v kostoloch tradične považovaných za milostivé. Je dôležité, aby bol moment získania odpustkov spojený predovšetkým so sviatosťou zmierenia a so slávením Eucharistie, zahrnujúcim reflexiu nad milosrdenstvom. Bude nutné, aby boli tieto slávené sviatosti spojené s vyznaním viery a s modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci na dobro Cirkvi a celého sveta.

Okrem toho myslím aj na tých, čo z rozličných dôvodov nemôžu prísť k svätej bráne – predovšetkým na chorých, starých a opustených, ktorí často nie sú schopní vyjsť z domova. Pre nich bude veľkou pomocou, ak budú prežívať chorobu a utrpenie ako zakúšanie blízkosti Pána, ktorý v tajomstve svojho utrpenia, svojej smrti a zmŕtvychvstania ukázal kráľovskú cestu, ako dať bolesti a osamelosti zmysel. Ich cestou, ako získať odpustky svätého roku, bude prežívanie tohto okamihu skúšky s vierou a s radostnou nádejou, prijímajúc Eucharistiu

alebo zúčastňujúc sa na svätej omši a spoločnej modlitbe – aj prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov.

Moje myšlienky sa uberajú aj k väzňom, ktorých sloboda je obmedzená. Svätý rok vždy bol príležitosťou na rozsiahlu amnestiu určenú tým, ktorí si síce zaslúžili trest, no uvedomili si spáchanú nepravosť a úprimne si želajú znova sa začleniť do spoločnosti a priniesť do nej svoj poctivý vklad. Títo všetci môžu konkrétne dosiahnuť milosrdenstvo Otca, ktorý chce byť blízko tých, čo najviac potrebujú jeho odpustenie. Môžu získať odpustky vo väzenských kaplnkách a tiež zakaždým, keď prejdú bránu svojej cely a obrátia sa myšlienkou a modlitbou na Boha Otca. Toto gesto môže pre nich znamenať prechod svätou bránou, pretože Božie milosrdenstvo, ktoré dokáže premieňať srdcia, dokáže premeniť aj mreže na skúsenosť slobody.

Želal som si, aby Cirkev v tomto milostivom čase znovu objavila bohatstvo obsiahnuté v dielach telesného i duchovného milosrdenstva. Skúsenosť milosrdenstva sa totiž stáva viditeľnou skrze svedectvo konkrétnych znamení, ako nás to učil sám Ježiš. Zakaždým, keď veriaci sám vykoná jeden alebo viac takýchto skutkov, určite dosiahne odpustky svätého roku. Z toho plynie povinnosť žiť z milosrdenstva, ak chceme dosiahnuť úplné a všetko zahŕňajúce odpustky z moci Otcovej lásky, ktorá nikoho nevyklučuje. Ide tu predovšetkým o úplné odpustky svätého roku, ktoré sú ovocím samotnej tejto udalosti, slávanej a prežívanej s vierou, nádejou a láskou.

A konečne odpustky svätého roku môžu dosiahnuť aj tí, ktorí zomreli. S nimi sme spojení cez svedectvo viery a lásky, ktoré nám zanechali. Tak, ako si ich pripomíname pri slávení Eucharistie, takisto sa môžeme za nich modliť vo veľkom tajomstve spoločenstva svätých, aby ich milosrdná Otcova tvár oslobodila od každej stopy viny a aby ich pritiahla k sebe do blaženosti bez konca.

Jedným z vážnych problémov našej doby je zaiste zmenený postoj k životu. Veľmi je rozšírená mentalita, z ktorej sa vytratila náležitá osobná i spoločenská citlivosť voči prijatiu nového života. Tragédiu potratu niektorí prežívajú len povrchno, akoby si nevedomovali obrovské zlo, ktoré takýto skutok v sebe nesie. Iní však, naopak, prežívajú tento moment ako porážku, hoci si myslia, že nemajú inú cestu. Zvlášť myslím na všetky ženy, ktoré podstúpili potrat. Dobré viem, pod akým tlakom urobili toto rozhodnutie. Viem, že ide o životnú i morálnu tragédiu. Stretol som toľké ženy, ktoré nosili v srdci jazvu po tomto prekonanom

a bolestnom rozhodnutí. To, čo sa stalo, je hlboko nesprávne; je možné nestratiť nádej, avšak len vtedy, ak to v celej pravde pochopíme. Božie odpustenie nie je možné odoprieť nikomu, kto ľutuje, najmä ak s úprimným srdcom pristúpi k sviatostnej spovedi, aby dosiahol zmierenie s Otcom. Aj z tohto dôvodu som sa rozhodol udeliť všetkým kňazom – bez ohľadu na akékoľvek iné odlišné nariadenie – počas svätého roka fakultu: dať rozhrešenie od hriechu potratu všetkým, ktorí sa ho dopustili, a s kajúcim srdcom prosia o odpustenie. Kňazi nech sa pripravujú na túto veľkú úlohu, aby vedeli pripojiť slová úprimného prijatia spolu s myšlienkami, ktoré pomôžu kajúcnikom pochopiť spáchaný hriech. Rovnako im majú ukázať cestu skutočného obrátenia, aby dokázali pochopiť ozajstné a veľkodušné odpustenie Otca, ktorý svojou prítomnosťou všetko obnovuje.

Posledné zamyslenie venujem veriacim, ktorí z rozličných dôvodov navštevujú kostoly spravované kňazmi z Bratstva sv. Pia X. V tomto Svätom roku milosrdenstva nechcem nikoho vylúčiť. Z rozličných strán mi spolubratia biskupi referovali o správnej viere a sviatostnej praxi týchto veriacich, ktorá je však spojená s nevýhodou, že žijú v pastoračne ťažkej situácii. Dúfam, že v blízkej budúcnosti sa nájdu riešenia ako nadobudnúť plné spoločenstvo s kňazmi a predstavenými tohto bratstva. Dovtedy, vedený potrebou postarať sa o dobro týchto veriacich, zo svojho vlastného rozhodnutia ustanovujem, že tí, ktorí počas Svätého roku milosrdenstva pristúpia k sviatosti zmierenia u kňazov Bratstva sv. Pia X., prijímú rozhrešenie od svojich hriechov platne a dovolene.

Dúfajúc v príhovor Matky milosrdenstva, zverujem prípravu tohto mimoriadneho svätého roku do jej ochrany.

Vo Vatikáne 1. septembra 2015

František